

II. ФУНКЦІОНАЛЬНА СЕМАНТИКА ЛЕКСИЧНИХ ОДИНИЦЬ. ТЕОРІЯ НОМІНАЦІЇ.

Світлана Артюх
(Маріуполь)

УДК 81'0(477)

ДО ПИТАННЯ ПРО ФРАЗЕОЛОГІЧНИЙ СТАТУС ТЕРМІНІВ-СЛОВОСПОЛУЧЕНЬ

У статті розглянуто основні ознаки фразеологічності мовної одиниці – відтворюваність, стійкість та семантичну нерозкладність. На базі термінології опору матеріалів, взятої як у сфері фіксації, так і у сфері функціонування, перевірено, яким чином ці ознаки виявляються в термінах-словосполученнях. З'ясувалося, що специфіка термінологічної номінації призводить до відмінної від загальномовних словосполучень реалізації категорій відтворюваності та стійкості, що, до того ж, значно відрізняється у сфері фіксації та у сфері функціонування. З-поміж усіх розглянутих критеріїв фразеологічної одиниці, для термінологічних словосполучень найбільш релевантним виявився семантичний, тобто наявність чи відсутність самостійного термінологічного значення у компонентів словосполучення. На основі цього критерію серед аналітичних термінів певної терміносистеми, що позначають поняття спеціальної галузі знань розчленовано, виокремлюється незначна група термінів-фразеологізмів, які є умовно розкладними, або ж розкладними нестійкими сполученнями слів.

Ключові слова: фразеологізм, термінологія опору матеріалів, термінологічні словосполучення, терміносистема.

Постановка проблеми. Серед мовознавців, що займаються дослідженням фразеології, до цього часу немає одностайності щодо того, які мовні явища можна кваліфікувати як фразеологічні одиниці, а які слід виводити за межі фразеології. Дискусії точаться навколо прислів'їв, приказок, крилатих висловів тощо. Так само проблемним є статус термінологічних словосполучень (терміносполук, аналітичних термінів).

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Від класичної статті В.В. Виноградова «Про основні типи фразеологічних одиниць у російській мові» йде традиція розглядати як фразеологізми «цілісні словесні групи, що є термінами, тобто виступають у функції називання» [4, с. 155]. Підставою виступає специфіка семантики та референції терміна.

М.М. Шанський, не заперечуючи фразеологічної природи складених термінів, указує на їхню неоднорідність із погляду семантичної злитості компонентів [16, с. 64]. Так само наполягають на фразеологічному статусі термінологічних словосполучень О.С. Ахманова, І.К. Кучеренко, Т.М. Горшкова та ін. М.М. Бондарчук, зазначаючи, що терміносполуки можуть або «мати особливий статус серед основних типів фразеологічних одиниць, або поєднувати в собі властивості фразеологічної одиниці та вільного словосполучення», всі терміносполуки, проте, називає «термінологічними фразеологізмами», вважаючи їх визначальною рисою «функцію називання» [3, с. 133].

Проте інші мовознавці наголошують на нефразеологічних властивостях термінів-словосполучень. О.І. Молотков пише про відсутність у них процесу лексикалізації, О.М. Кожин – про моделювання термінів, Є.Н. Толікіна – про наявність номінативної функції тощо. На лексичну членованість складених термінів вказує Т.І. Панько [2, с.85].

«Складність диференціації фразеологізмів, що виникли й функціонують у професійному середовищі», як і недостатня кількість наукових розвідок на цю тему, відзначаються і в працях останнього часу [6, с. 58].

Метою дослідження є виділення серед багатьох ознак фразеологічної одиниці тих, що можуть вважатися релевантними для визначення її фразеологічного статусу, для чого мають бути виконані завдання перевірки застосовності їх до аналітичних термінів (на матеріалі термінів-словосполучень терміносистеми опору матеріалів) і, таким чином, уточнено місце терміносполук стосовно фразеологічних одиниць мови.

Виклад основного матеріалу дослідження. На думку Л.Г. Авксентьєва, шлях до розв'язання проблеми фразеологічного статусу різних мовних явищ полягає у визначенні кола диференційних ознак фразеологізму та в чіткому розмежуванні їх з недиференційними, факультативними ознаками, оскільки останні, будучи притаманними фразеологізмам різною мірою, не визначають специфіки фразеологічних одиниць.

Сам Л.Г. Авксентьєв вважає такою ознакою відтворюваність, оскільки «стійкість і семантична цілісність у фразеологічних одиниць виявляються по-різному, а значить, вони не можуть бути їх релевантними ознаками, однаково притаманними для всіх фразеологічних одиниць мови» [1, с. 26]. Також на перше місце ставили відтворюваність М.М. Шанський [16, с. 20-21] та В.В.Виноградов, який визначає її так: «Одні синтаксичні відношення вільно творяться, інші лише за традицією відтворюються» [4, с. 142].

Проте, як слушно зауважують інші мовознавці, відтворюваність не є специфічною ознакою фразеологізмів, тому що притаманна усім мовним одиницям, на відміну від одиниць мовленнєвих [2, с. 85]. Оскільки термін створюється як номінат поняття певної галузі знань, то онтологічної різниці між номінацією поняття словом та номінацією поняття кількома словами немає, тобто відтворюваність та стійкість притаманні терміну-словосполученню так само, як і терміну-слову, просто тому що вони є необхідними членами певної усталеної терміносистеми. Якщо в терміносистемі опору матеріалів протиставлені терміни *розтягання* та *стискання* (що позначають різні види деформації), то цілком очікуваним буде протиставлення їй термінів *зусилля розтягальні* та *зусилля стискальні*. Спорідненість термінів *розтягання* – *розтягальний*, *стискання* – *стискальний*, їхня словотвірна похідність від одного твірного дієслова (*розтягання*, *розтягальний* від *розтягати*, *стискання*, *стискальний* від *стискати*) є свідченням їхньої системності, включеності в єдину, цілісну ієрархічну побудову; і системність мовна є відображенням системності поняттєвої. Таким чином, відтворюваність і стійкість словосполучень *зусилля розтягальні* та *зусилля стискальні* зумовлена виключно місцем їх у термінологічній системі даної галузі знань.

Тісно пов'язаний з відтворюваністю критерій стійкості. «Відтворюваність фразем забезпечується багатоярусною стійкістю елементів: лексичною стійкістю, яка полягає в збереженні інваріантного лексичного складу; синтаксичною стійкістю, що виявляється у незмінності фраземної моделі; семантичною стійкістю, яка зумовлюється ідіоматичністю фраземи; функціональною стійкістю – вона полягає у загальнонародній уживаності фразем» [2, с. 10]. Бачимо, що показником стійкості тут виступає відсутність варіантів у фразеологізованих словосполучень.

Проте виявляється, що така інваріантність притаманна не тільки термінам-словосполученням, а й термінам-словом: «З усіх можливих лексичних варіантів свідомо вибирається один (рідше два-три), який на основі своєї адекватності відповідному значенню – поняттю в системі понять – і стає постійним засобом вираження» [3, с. 48]. Візьмімо, наприклад, термін *пружність*; у терміносистемі опору матеріалів він є єдино можливим позначенням поняття «властивість матеріальних тіл відновлювати свою первісну форму і об'єм після припинення дії зовнішніх сил, які викликали деформацію» [13, с. 69]. Наявні в літературній українській мові синоніми до цього слова *пружкість*, *еластичність* [15, с. 501] у термінології опору матеріалів не вживаються. Так само на позначення поняття «теоретична пружність, незалежна від величини напруження та деформації» [13, с. 70] використовується тільки словосполучення *ідеальна пружність*, незважаючи на наявність у літературній мові синонімів до слова *ідеальний* (у значенні «який ґрунтується на теоретичних, відірваних від практики і досвіду міркуваннях, позбавлений конкретності») – *абстрактний*, *загальний*, *академічний*, *умоглядний*, *метафоричний*, *астральний*, *латонічний*, *книжний*, *книжковий* [15, с. 1]. Отже, відсутність варіантних способів номінації є властивістю термінології (терміносистеми) загалом, і для неоднослівних номінатів спеціальних понять є показником не фразеологічності, а термінологічності цієї мовної одиниці.

З іншого боку, не можна сказати, що варіантність зовсім не властива термінам-словосполученням (як і загальномовним фразеологізмам). Проте варіантність терміносполук кардинально відрізняється від варіантності фразеологізмів. Фразеологічним одиницям властиві і

синонімічні заміни окремих компонентів: *убиватися, убитися в силу (снагу, міць, потугу); набиратися, набратися сміливості (смілості, хоробрості, відваги); відрізана (відрізаний, відкраяна, відкраяний, обкраяна, обкраяний) скиба (скибка, шматок)* [1, с. 27]; і еліптичні скорочення за рахунок несуттєвих компонентів: *спіймати в (свої) тенета (сіті), надівати (собі) ярмо (хомут) на шию* тощо. У добре впорядкованих терміносистемах, де виконується основна вимога до терміна – бути єдиним позначенням поняття спеціальної галузі знань, – з усіх варіантів терміносполук будуть вживаними тільки так звані короткі форми термінів [8, с. 181], що утворюються за рахунок відкидання певних атрибутивних компонентів терміна [9, с. 87, 11, с. 129].

Ми розглянули главу «Визначення переміщень і розрахунок статично невизначних стержньових систем» із підручника С.Л. Посацького «Опір матеріалів» [12, с.228-259] і виділили в ній номінативний ланцюжок поняття «геометрично незмінювана система, у якій для визначення внутрішніх зусиль у її елементах та опорних реакцій недостатньо самих лише рівнянь статики», на позначення якого у сфері фіксації термінів опору матеріалів використовується неоднослівний термін **статично невизначна стержньова система**. У першому параграфі цієї глави номінативний ланцюжок має такий вигляд: *у статично невизначних стержньових системах – статично невизначною стержньовою системою – така система – у статично невизначній системі – системи – плоскі стержньові системи – плоских статично невизначних систем – у системі – у плоскій стержньовій системі*. Із дев'яти номінацій ланцюжка лише дві залишені інваріантними. Один раз, за рахунок опущення атрибутивного компонента *стержньова* базова номінація *статично невизначна стержньова система* замінюється родовим терміном *статично невизначна система*. Двічі в базовій номінації усічені обидва атрибутивних компоненти, залишаючи ще дальший гіперонім *система*. Один раз атрибутивні компоненти замінені займенниковим субституттом *така*. Тричі базова номінація замінена видовим терміном *плоска стержньова система* та *плоска статично невизначна система*, проте це не суто гіпонім, оскільки одночасно з додаванням означального компонента *плоска* відбувається відкидання одного з двох атрибутивних компонентів базової номінації (*статично невизначна* у першому випадку і *стержньова* у другому).

Отже, можна стверджувати, що у сфері функціонування термінів (тобто в науковому мовленні і спеціальній науковій літературі), на відміну від сфери фіксації (спеціальних словників, термінологічних стандартів, збірників рекомендованих термінів тощо) [8, с. 38-39], терміни-словосполучення не виявляють такої стійкості, яку демонструють у текстах загальнономовні фразеологізми. Тому критерій стійкості (і пов'язаний з ним критерій відтворюваності) не можна застосовувати до неоднослівних термінів на підтвердження їхнього фразеологічного статусу.

Проте не всі дослідники вважають основними критеріями фразеологічності мовної одиниці її стійкість та відтворюваність. Так, Т.М. Горшкова вважає їх похідними від семантичної цілісності: «Додаткова функція і повністю або частково змінений порівняно з вихідним сполученням зміст – ті основні чинники, що є основою відтворюваності та стійкості фразеологічної одиниці» [7, с. 57]. Проте в літературі неодноразово вказувалося на своєрідність семантики термінів-словосполучень порівняно з фразеологічними одиницями: «Слова-компоненти фразеологічної одиниці втрачають або частково, або повністю своє лексичне значення, утворюючи загальну метафоричну семантику фразеологізму. Словосполуки-терміни виражають певні термінологічні поняття, які за своєю суттю нічим не відрізняються від будь-якого однослівного терміна» [1, с. 35].

За своєю семантикою терміносполуки наближаються до вільних словосполучень, які, на відміну від фразеологізмів, виражають поняття розчленовано: головне слово – основне поняття, а підпорядковане обмежує його за певною актуалізованою ознакою. Так, у термінології опору матеріалів виділяють, залежно від його властивостей при деформації, **пружний матеріал, пластичний матеріал, крихкий матеріал** тощо. Опорним словом в усіх трьох наведених термінах є іменник **матеріал**; атрибутивні компоненти виражені прикметниками і позначають види матеріалу відповідно до його властивостей, які виявляються під час деформування, – при цьому ці прикметники-атрибути співвіднесені з термінами-іменниками, які в терміносистемі опору матеріалів позначають дані специфічні властивості матеріалу (*пружний – пружність,*

пластичний – *пластичність*, *крихкий* – *крихкість*). Кожен з наведених термінів-іменників має свою дефініцію: *пружність* – «властивість матеріальних тіл відновлювати свою первісну форму й об'єм після припинення дії зовнішніх сил, що викликали деформацію» [13, с. 69], *пластичність* – «властивість матеріальних тіл досягати великих пластичних деформацій під дією зовнішніх сил» [13, с. 70]. Отже, дефініція терміносполуки *пружний матеріал* – «матеріал, який має здатність пружно деформуватися» – легко розкладається на значення базового компонента «*матеріал*» та значення атрибутивного компонента «*пружний*», який, фактично, знаходиться з терміном «*пружність*» у словотвірних відношеннях конверсії. Аналогічно – *пластичний матеріал*, «матеріал, який має здатність пластично деформуватися» [13, с. 70]. Крім того, в обох дефініціях ми бачимо ще один конверсивний елемент – прислівник (*пружно* та *пластично*), що також є носієм того самого термінологічного значення і включається в систему понять даної термінології.

Таких семантично розчленованих терміносполук у терміносистемі опору матеріалів, як і в інших терміносистемах, – більшість. Інший різновид становлять терміни типу *зайва невідома, зайва в'язь (зайвий зв'язок)* – де компонент *зайва* є не терміном, а звичайним загальноживаним словом, до того ж вжитим не в прямому, а в переосмисленому значенні, що автори підручників навіть вважають за потрібне спеціально пояснювати: «Зайві» в'язі встановлюють для збільшення міцності і жорсткості конструкції. Термін «зайві» треба розуміти лише в тому смислі, що їхня відсутність не відбивається на геометричній незмінності і нерухомості системи. А посутньо ці в'язі не тільки не надмірні, а й конче необхідні для нормальної роботи конструкції» [10, с. 121-122]. Це терміносполуки умовно розкладні (за термінологією Д.С. Лотте) або розкладні невідільні (за термінологією В.Д. Даниленко) [8, с. 105]. Розкладність / нерозкладність терміносполук зумовлена саме семантичними чинниками – наявністю в кожного з компонентів терміна-словосполучення прямого термінологічного значення [11, с. 79-80]. На нашу думку, саме такі терміносполуки і можна віднести до фразеологізмів: «термін-фразеологізм вербалізує комплексну інформацію про професійний об'єкт, сприйнятий номінатором в його нерозчленованій цілісності» [6, с. 59].

У літературі згадуються й інші ознаки фразеологічних одиниць: дослівна неперекладність, еквівалентність слову, метафоричність, експресивно-емоційне забарвлення тощо, але ними можна знехтувати, оскільки вони, як зазначає Л.Г. Скрипник, «по-перше, не притаманні усім фразеологічним зворотам, а по-друге, не допомагають розрізняти фразеологічні і нефразеологічні одиниці мови» [14, с. 11].

Висновки дослідження. З-поміж усіх розглянутих критеріїв фразеологічної одиниці, для термінологічних словосполучень найбільш релевантним є семантичний, тобто наявність самостійного термінологічного значення у компонентів словосполучення. На його основі серед аналітичних термінів опору матеріалів може бути виділена невелика група термінів-фразеологізмів. **Подальші дослідження** можуть бути спрямовані на розгляд семантичної структури термінів-фразем, семантичних зв'язків між їхніми компонентами тощо.

ЛІТЕРАТУРА

1. Авксентьев Л.Г. Современная украинская мова : Фразеология [Текст] / Л.Г. Авксентьев. – 2-ге вид., доп. і перероб. – Харків : Вища школа, 1988. – 135 с. – ISBN 5-11-000657-1.
2. Алефіренко М.Ф. Теоретичні питання фразеології [Текст] / М.Ф. Алефіренко. – Харків : Вища школа, 1987. – 135 с.
3. Бондарчук М.Н. Терминологические фразеологизмы в авиационной лексике [Текст] / М.Н. Бондарчук // Система і структура східнослов'янських мов (до 70-річчя з дня народження д.ф.н., проф. М.М.Пилинського) : зб. наук. пр. – К., 2002. – С.132-136.
4. Виноградов В.В. Об основных типах фразеологических единиц в русском языке [Текст] / В.В. Виноградов // Виноградов В.В. Избранные труды. Лексикология и лексикография. – М. : Наука, 1977. - С. 140-161.
5. Гак В.Г., Лейчик В.М. Субституция терминов в синтагматическом аспекте [Текст] / В.Г. Гак, В.М. Лейчик // Терминология и культура речи : сб. науч. статей ; под науч. ред. Л.И. Скворцова. – М. : Наука, 1981. – С. 47-57.
6. Голованова Е.И. Фразеологизм как особый тип терминологической номинации [Текст] / Е.И. Голованова // Термінологічний вісник : зб. наук. пр. / Відп. ред. В.Л. Іващенко. – К.: Ін-т укр. мови НАНУ, 2013. – Вип. 2(1). – С. 56-66. — Бібліогр. : 19 назв. – ISSN 2221-8807.

7. Горшкова Т.М. К вопросу о природе терминологического словосочетания [Текст] / Т.М. Горшкова // Термин и слово : Предметная отнесенность и функционирование терминов / отв. ред. М. Б. Борисова. – Горький : Изд-во Горьковского гос. ун-та, 1983. – С.54-59.
8. Даниленко В.Д. Русская терминология : Опыт лингвистического описания [Текст] / В.Д. Даниленко. – М. : Наука, 1977. – 247 с.
9. Квитко И.С. Термин в научном документе [Текст] / И.С. Квитко. – Львов: Вища шк., 1976. – 127с.
10. Корнілов Олександр. Опір матеріалів : підруч. для студ. техн. спец. ВНЗ [Текст] / Корнілов О.А. – Вид. 4-е, перероб. і доп. – К. : Основа, 2005. – 552 с. : табл., іл. – Бібліогр. в тексті, 140 назв. – ISBN 966-699-118-7.
11. Лотте Д.С. Основы построения научно-технической терминологии: Вопросы теории и методики [Текст] / Д.С. Лотте. – М. : Изд-во АН СССР, 1961. – 160 с.
12. Посацький С.Л. Опір матеріалів : підруч. для студ. загальнотехн. ф-тів вузів [Текст] / С.Л. Посацький. – Львів : Вид-во Львів. ун-ту, 1963. – 360 с.
13. Сборник терминов по классической механике : на 5 языках [рус., нем., англ., фр., польск.] : Группа 05 Теоретическая механика Группа 10 Сопrotивление материалов / под ред. проф. Е.Лейко. – Warszawa: Wydawnictwa naukowo-techniczne, 1965. – 192 с. – На рус., нем., англ., фр., польск. яз.
14. Скрипник Л.Г. Фразеологія української мови [Текст] / Л.Г. Скрипник ; Академія Наук Української РСР, Ін-т мовознавства ім. О.О. Потебні. – К. : Наук. думка, 1973. – 278 с. – Бібліогр.: с.275-278.
15. Словник синонімів української мови : в 2 т. / А.А. Бурячок, Г.М. Гнатюк, С.І. Головащук та ін. ; НАН України, Ін-т мовознавства ім. О.О. Потебні, Ін-т укр. мови. – К. : Наук. думка, 2001. – ISBN 966-00-0661-6.
16. Шанский Н.М. Фразеология современного русского языка [Текст] / Н.М. Шанский. – 3-е изд., испр. и доп. – М. : Высш. школа, 1985. – 160 с.

Артюх С. К вопросу о фразеологическом статусе терминов-словосочетаний.

Рассмотрены основные признаки фразеологичности языковой единицы – воспроизводимость, устойчивость и семантическая неразложимость. На базе терминологии сопротивления материалов, взятой как в сфере фиксации, так и в сфере функционирования, проанализировано, как проявляются эти признаки в терминах-словосочетаниях. Выяснилось, что специфика терминологической номинации приводит к отличной от общезыковых словосочетаний реализации категорий воспроизводимости и устойчивости, различающейся также и в сфере фиксации и сфере функционирования терминов. Из всех рассмотренных критериев фразеологической единицы для терминологических словосочетаний наиболее релевантным оказался семантический, то есть наличие или отсутствие самостоятельного терминологического значения у компонентов словосочетания. На основе этого критерия среди аналитических терминов определённой терминосистемы, обозначающих понятия специальной отрасли знаний расчленённо, выделяется незначительная группа терминов-фразеологизмов, являющихся условно разложимыми, или разложимыми несвободными сочетаниями слов.

Ключевые слова: *фразеологизм, терминология сопротивления материалов, терминологические словосочетания, терминосистема.*

Artyukh S. The Question of Phraseological Status of Terminological Phrases.

The author examines the main features of idiom - reproducibility, stability, and semantic indecomposable. On the basis of the terminology of the strength of materials analyzed, as these attributes are manifested in terminological phrases (both in the locking in dictionaries and in the functioning in special text). It was found out that the specific terminology nomination leads to the realization of these categories, which is different from the realization of their in general language phrases. It also is different in the locking in dictionaries and in the functioning in special text of strength of materials. Of all the criteria of idiom for terminological phrases most relevant semantic appeared, i.e. the presence or absence of terminological lexical meaning in each phrase component. On the basis of this criterion of analytical terms a certain system of terms denoting concepts of science (for example, of the strength of materials) dissected, separated small group of terms-idioms that are conditionally decomposable or decomposable non-free combinations of words.

Key words: *idiom, terminology of strength of materials, terminological phrases, system of terms.*

УДК 811.161.2'373

КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ ВЖИВАННЯ АНГЛОМОВНИХ ЗАПОЗИЧЕНЬ У СУЧАСНИХ ЗАСОБАХ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Проаналізовано особливості вживання англomовних запозичень у сучасних засобах масової інформації. Автором опрацьовано статті сучасних періодичних видань та матеріали україномовних випусків телевізійних новин; зроблено порівняльний аналіз вживання різних видів англiцизмів; здійснено розподіл англiцизмів за лексико-семантичними групами та узагальнено функціональні характеристики англomовних запозичень у сучасних засобах масової інформації. Значну увагу приділено процесу адаптації англomовних запозичень в лексичі сучасної української мови. З'ясовано, що засвоєння новітніх англiцизмів здійснюється в межах визначених аспектів – набування ними звукових, морфологічних і семантичних рис слів мови-реципієнта. Зроблено висновок, що процес запозичення іношомовних слів неоднозначно впливає на розвиток української мови. З одного боку, відбувається її збагачення, але, з іншого боку, витісняються власні елементи, що замінюються на слова з подібним значенням.

Ключові слова: запозичення, англiцизм, компаративний аналіз, лексико-семантичні групи, мова-реципієнт, глобалізація.

Постановка проблеми. Відзначаючи глобальні зміни в сучасному інформаційному суспільстві з безліччю можливостей засобів масової комунікації, необхідно мати на увазі, що ці зміни впливають не тільки на умови життя, але і на спосіб мислення, систему сприйняття сучасної людини та її мову.

Засоби масової інформації описують нові соціальні і культурні явища життя і «впроваджують» у мову нові поняття, нові граматичні норми в осмисленні картини світу. При цьому всі нові поняття піддаються змінам, які залежать від суб'єктивного авторського сприйняття світу. Із набуттям англійською мовою статусу глобальної активізувався процес глобалізації української мови англomовною лексикою через засоби масової інформації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У роботах ряду вітчизняних і зарубіжних авторів розглядаються проблеми поширення різних мовних явищ за допомогою мови преси: Л. Амїрі, Е. Кара-Мурза, Я. Романенко, а також функціонування англiцизмів у дискурсі преси: Л. Копрева, Н. Тонкова та ін. З проблеми функціонування англiцизмів в україномовному дискурсі є лише нечисленні статті українських мовознавців: О. Потебні, І. Огієнка, С. Семчинського, Ю. Жлуктенка, Б. Ажнюка, О. Чередниченка та ін. Проте, на жаль, недостатньо вивченими є особливості використання англomовних запозичень у сучасних засобах масової інформації.

Мета статті – порівняти вживання різних лексико-семантичних груп англiцизмів у сучасних україномовних засобах масової інформації.

Виклад основного матеріалу дослідження. Оскільки в мові засобів масової інформації, насамперед у рекламних і новинних текстах, стислість і підвищена інформативність тексту має велике значення, англiцизми зайняли провідне місце в сучасних засобах масової інформації. Англiцизми, потрапляючи в нашу мову, поступово асимілюються, пристосовуються до звукової системи української мови, підкоряються правилам українського словотвору й словозміни і певною мірою втрачають риси свого неукраїнського походження.

Мова засобів масової інформації належить до публіцистичного стилю. У цьому стилі використовують усі види лексики: розмовні, книжні слова, професіоналізми, варваризми, жаргонізми та ін. У публіцистичному стилі використовують також лексику, запозичену з інших мов. У ньому нерідко можна зустріти і терміни. Поряд з експресивно забарвленою лексикою в цьому стилі використовують наукову лексику. І все розмаїття лексики публіцистичного стилю тільки сприяє посиленню впливу слів автора на читача. Характерною особливістю сучасних публіцистичних текстів є поєднання книжкової і розмовної лексики [2]. Заміщення стилів нерідко зустрічається навіть в статтях на політичні та економічні теми. Іноді журналісти не